

# SZENTESI ÉS VIDÉKE

## VEGYES TARTALMU LAP

<p>Megjelen vasárnap és osüörtökön reggel.  <b>Előfizetési ár</b>                  negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.</p>	<p><b>Szerkesztőség és kiadóhivatal:</b>                  I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.</p>	<p><b>Hirdetéseket</b>                  és nyilatkeri közleményeket a kiadóhivatal' mérafelet árjegyzék szerint számít.</p>
--	---	---

### Nyílt levél.

II.

Lapunk I. évi 12-ik számának „Nyílt levél” című és egy köztiszteltben álló polgártársunktól származó vezércikke olyan általános feltűnést keltett, a levélben elmondott igazságok megdönthetetlen volta olyan tetszést aratott a legszélesebb körben, mondhatni a lakosság minden rétegében, hogy indíttatva éreztük magunkat az illető cikkirót, ki egyelőre még névtelen kíván maradni, reflexzióinak folytatására felkérni.

Örömtünkre szolgál, hogy kérdésünk nem maradt meghallgatatlan s hogy polgártársunk egy újabb nyílt levelét közölhetjük olvasóinkkal a következőkben:

Tisztelt Szerkesztőség!

Megvallom, hogy hozzám intézett kérelmük kellemesen lepett meg. Kellemesen már csak azért is, mert hinni se mertem, hogy az én igénytelen szavam meghallgatást leljen abban a nagy hábeli hangzavarban, melynek fűlsüketítő lármaja erkölcsi értékénél, elvi jelentősége pedig sokkal kisebb, mint sokan képzelik, ugyannyira, hogy merem állítani: miszerint a nagy közönségben inkább megvetést kelt a lármas had iránt és lassan lassan elszakadásra készíti tőle még azokat is, akik egy ideig hitték a szép szóban, igaznak vették a folyton szemük előtt csillogtatott nagy

helyi hazafiságot, de akik ma már — bizalmukban csalódva, hitőkben megingatta — maguk is szegyenlik, hogy a had vezérének olyan csunyán felültek.

Ilyen körülmények közt örömmel és megnyugvással engedek szíves kérésüknek, mert hiszen már akkor, mikor először vettem tollat a kezembe azzal a céllal, hogy önközöz nyílt levelet intézek, megmondtam, hogy — ha polgártársaim közt csak tíz-húsz kerül is olyan, aki szavamat megértve, velem együtt érez — ezzel az én fáradozásomat már megjutalmazva látom.

Első levelemben hangsúlyoztam már, hogy én — aki elég sűrűn érintkezem polgártársaimmal és elég élettapasztalással is bírok ahoz, hogy megfigyeléseket tehessenek — nem látom sehol, a nagy közönségben sem az elkeseredést, sem a szenvedélyes állásfoglalást akár a vármegyei akár a városi tisztikar ellen.

Polgártársaim tulnyomó része — azt mondhatom — e tekintetben egészen eksklusív állásponton helyezkedik. A csatározás, amely szemük látára folyik le, nem mondhatom, hogy hidegen hagyja őket, de nem serkenti állásfoglalására sem.

Mohón olvassák az újságokat, megmosolyognak egy-egy sikerült vágást, kacagnak az önk humorán, elszörnyű ködnek, megbotránkoznak és a fejüket is aggodalmasan csóválgatják, mikor a

„Szentesi Lap” vagy a „Osongrúdmegei Híradó” a rabulisztika legocsmányabb fegyverét viszi a harcba, sokszor hallottam e féle nyilatkozatot is, hogy: „Beszélhet *Sima* a Szentesi Lapban, amit akar, még is csak úgy van az a városnal, ahogy önök írják, mert csak ez az igaz. De aztán ezeken a nyilatkozatokon túl nem lép senki sem.

Mikor az egyik újságot kiolvasta, nem azon töpreng a közönség: ugyan hogy is lehetne azon a sok bajon segíteni? — hanem azt forgatja az elméjében: vajon mit felel majd erre a másik lap? — Ezt olykor nyugtalanul is várja, de hogy eszelekvőleg közeléppen arra nagyon is kényelmes.

Az utóbbi hetekben azonban még is észleltem némi változást a polgártársaim hangulatában. Hi szabad e kifejezést használnom: kezdenek valamenynyire pártállást foglalni.

Már akkor, amikor önök a Szentesi Lap hirdetési irodájának dolgát szelőlőztették, kezdtem ezt észrevenni. Nem akarta senki sem elhinni, hogy *Sima Ferenc* ne tudott volna semmit az alkalmazottja dolgában, mir pedig világos, hogy — hi tudott róla — akkor ő, mint társulati szakaszigazgató sokkal súlyosabb beszámítás alá esik, mint *Török Imre*, aki végre is csak nyomdász és nagyon boldog lett volna, ha a kínálkozó alkalmat meg nem ragadja egy kis mellékjövdelem csinálására.

## TÁRGA.

### Kárász műkincseiről.

(Két szekrény.)

I.

A múlt év tavaszán árverezték el a párisi hírneves Drouot hotelben azokat a nagybecsű és értékű műkincseket, melyek egyideig mindenki elől elrejtetten városunk történelmi nevezetességű pilótájának falai között pompáztak, ragyogtak és csak egy különcc, de e mellett hazánk elsőrangú műgyűjőjének képeztek egyedül örömet, gyönyörűségét.

Egy rövid ideig azonban, — a néhány év előtt Budapesten tartott „ötvösműkiállítás”, melynek legérdekesebb tárgyai közé tartoztak a *Kárász Géza* kiváló műkincsei — a szakemberek és a műtárgy-közönség azon kellemes helyezésre jutottak, hogy e méltán nagy feltűnést keltő és figyelmet érdemlő kincseket tanulmányozhatták és hónapokig szemlélhették.

De fájdalom e kincsek — melyek a művészetet a legrégibb kortól egészen a XVIII-ik századig rendszeres egymásutánban nagyon érdekes és gyönyörű darabokkal képviselték — a kiállítás után csakhamar miud-mind a a külföldre vándoroltak

Az egykor a kínai császári paloták díszét képezte gyönyörű vázák, mesterművű serlegekkel, násfakkal, kőssöntyűkkel, gyű

rűkkel, pártalan szép szekrényekkel együtt miud kotyavetyére kerültek.

A világhíru kínai zold zománcos vázákat, mely a pekingi nyári palotából került Kárász Gézához 3000 francért; a zománczás történetében szerepet játszó híres vörösrez kagylót pedig, melyen a sokféle fantasztikus kínai modorban formázott vizsiállatok a leg több színvegyületű zománczásban láthatók, 1500 frankért adták el.

A földélen Buddha szobrocskájával ékesített jadedől faragott rózsaszert — melyet szakemberek véleménye szerint a kínai művész 6-7 évig faraghatott — 3500 frankot adtak.

A XVI és XVII-ik századból való és a zománcművészet remekeinek tartott más vázái, a híres kőrtalaku serleg, zománcolt nevezetes órája, függőli, remek művű násfái (nyakékei) pártalan művészettel ékesített tanyérjai, szekrénykéi, szelencéi és az áttört meg-megvésett művű, bronzból öntött mozgócsokkai és drágakövekkel ékesített képerkeret, meg a firenci világhíru oltrákereszt, melyet Pollajnotó mesterművűnek tartanak, egytől-egyig magas, de mégsem a műkincsek igazán becs. és műtörténelmi értékét érő árakon kelttek el.

És még hozzá, a gyönyörűné-gyönyörűbb műkincsek, — melyek minden egyes darabja egy-egy kort képviselt és valódi mestermű volt. — alig kerülnek többé vissza

hazánkba, városunkba pedig, hol nem rég az egész gyűjtemény elhelyezve volt, fájdalom többé soha!

Ezeket így általánosságban fölemlítve, a jelen sorokban egyébként a Kárász Géza műgyűjteményből azon két szép szekrényt számlálkozom itt bemutatni, melyeknek egyik érdekesebb példányát megvette Szarvady Lajos úr, a másik pedig Ormódy Béla úr birtokába, mindkettő Szegeden maradt.

Az egyszerűbb, s Ormódy úr tulajdonát képező szekrény, az úgynevezett „meubles à deux corps”-féle kettős szekrény, egészen egyszerű, sima külsővel, csakis a felső szekrény sarkain pompázik egy-egy csinosan faragott barokk-díszítmény, melynek köép pontját egy-egy szépen formált állatfej képezi.

E sarok díszeken kívül csupán a szekrény felső részének középső emelkedik föl még ezekhez hasonló építményes cifrázat; különben a sötét barnára fényezett szekrény nagyon szerény külsőt mutat,\*) csakis belső titokzatos konstrukciója és a művészies finomsággal megépített mozaik lapjai tanúskodnak mesterének jelentékeny ügyességről.

A szekrény alsó és felső építményei a különböző céloknak megfelelő alkatrészek-

\*) Érdekesek tartom megjegyezni, hogy egyik főkéjében mintegy 10,000 frt ára érték nélküli ki-fizetett váltók nyugozának.

Tagadhatatlan, hogy a nagy közönség akkor kezd állást foglalni erre vagy amarra, mikor a zsebérol van szó. Annak a hirdetési irodának a dolgát pedig nagyon sokan az árteri birtokosok közül tekintették zsebbe-vágónak.

Hiszen nem lehetett valami nagy összegről szó és bizony kevés felier, csak úgy tized- vagy századrész krajcára kiszámítható esik abból egyre-egyre, de a nagy közönség már ilyen. Kedélye olyan gyorsan fog gyantát, mint a száraz salétromos tapló a szikrát és ezt a gyantát semmiféle ellen-nyilatkozat sem képes egy hirtelen eloltani.

Azt mondják: ahogy kicsiben, úgy nagyon is, és ha *Sima* Ferenc még ilyen csekélységekben sem restell utat engedni a kapzságnak, hát akkor mit csinál olyankor, mikor nagyobb alkalom kínálkozik.

Nem osztom ugyan ezt a nézetet így, ahogy hangoztatják egészen, de érdemelnék tartottam feljegyezni, mint a közgondolkodás egyik nyilatkozatát.

A „Csongrádmezei Hitelszövetkezet” vagy „Takarekpénztár” ügye volt a második, a mi a közönséget gondolkodóba ejtette.

Már e részben határozottan nagy az erkölcsi előny, amelyet önkök érték és meggyőződéssel mondhatom, hogy — ha erejük nem lankad — ezen a téren a siker teljes lesz.

Különösen két dolog az, a mire nézve ebben az ügyben sürűn hallok polgártársaim nyílt felháborodásának kifejezéseit. Az egyik az, hogy miként vállalhata el, dacára az önkök által megírt és mindenki által ismert igaz tényeknek és visszaéléseknek S a r k a d i Mihály polgármester ur az elnökséget, *Balogh* János ur pedig az igazgatói állást? — A másik pedig az, hogy miért nem tekint be a nevezett intézet üzemébe a politikai hatóság, mikor itt nemcsak Szentes, hanem a vármegye számos polgárának anyagi érdekéről, megkärösítéséről van szó.

Tudja azt mindenki, hogy ebben a pénzintézetben is a Simák keze működik. Ök talán azt hiszik, hogy titok, pedig közbeszéd tárgya, hogy maga *Sima* Ferenc, a hitelszövetkezeti részvényesek ijesztgetésével mintegy 80 részbetétet vásárolt össze a befizetési értéken alól, az intézet igazgatója vagy 30—40-et, az ügyésze még többet, de ma már — hála az önkök leleplezéseinek — azzal is tisztában van mindenki, hogy a szür alatt történő felszámolásnál egyik részbetétestől 3 százalékot, a másiktól, aki kötözködik 2-től, sőt, aki nagyon keményen tartja magát, csak egy százalékot vonnak le.

Legjobban kompromittáló azonban az intézet igazgatóságára az, amit még önkök sem említettek soha, de ami fölött már mind élesebb kifakadásokat hallok, hogy a mult 1890-iki üzleti évről nem becsátottak ki zármérleget, holott ezt törvényes kötelességük lett volna, minden részvényesnek házához küldeni.

Az intézet igazgatósága úgy tesz, mint a struc madár. Behúzza a fejét és azt hiszi, hogy most már senki sem látja.

De éppen az a baj azokra az urakra, hogy nagyon is sokan látják és egyik polgártárs a másikának mondja el: hogy bántak ő vele, vagy milyen jelenetek volt szemtanúja, mikor leszámolni bement.

Tudok egy esetet, ahol az illető részbetétes szemlélésben megtámadta az igazgatóságot, amikor nem akartak vele 1 percentre úgy ahogy önmagukkal leszámoltak.

A polgártárs nem valami válogatott kifejezéseket használt és a támadás vége az lett, hogy kiegyeztek vele két percentre.

De talán még ez sem háborítja úgy fel a közönséget, pedig ez már sok polgártársannak erősen a zsebébe vág, — mint az a botrány, amit békés iparosok körében, a szabóháiban csinált *Sima* Ferenc, meg egy-két cimborája.

Igaz, nagyon sokan vannak, akik

kinevetik őket, mint ahogy éretlen gyermekek csinytevést szokás kinevetni, de a tulnyomó rész még is felháborodik és hencegő magaviseletükben a legszélős határig vitt s hozzá még ostoba személyes gyűlölködést látja.

Ha valaha ember a maga cselekedetével önmagát megverte, hát *Sima* Ferenc cselekedte meg, ezzel az egy tetével.

Prédikálhat ő ezentul, ahogy akar, a demokráciájáról, verheti a mellét megszakadásig, hogy ő elvekről küzd — csak a bolond hiszi el neki. A nagy közönség tisztán látja, hogy ott, ahol még egy huszár ellen is botrányt rögtönöznek, csak azért, mert a főispán huzárja, — elvekről szó sincsen többé, hanem csak pöfeszkedésről, személyek üldözéséről.

Epen kapóra jön a „Szentesi Lap” legutóbbi pénteki száma. Egy ujdonságában azt olvasom, hogy az önkök által olyan szépen kifigurázott *demokrata hősök* a cselédnek csak a szolgálatát fogadják el és azt *gavallerosan* jutalmazták.

Ebből azt hinné valaki, hogy ezek az urak azért maradtak ott aztán a szabók bálján, mert a három cselédet eltávolította a rendezőség és azzal a *cselédzsgot* kiirtotta.

A *demokrata hősök* nagyon csalódtak. Volt ott cselédeány nem kettő, hanem 12 nél is több. Mind tisztességes, reudes nő, akin nincs kivetni való.

De ott volt a *Sima* Ferenc társulati szakaszigazgató cselédje, a szakaszigazgatósági hivatalosolga is, és a *gavallér igazgató* úr ezt nem tartotta sem magára, sem az iparosbáha lealázónak vele egy levegőt szivni, együtt mulatni.

Ilyen ám, kérem, a gavalléria.

Egy szentesi polgár.

**Egészességügy.** Szentes város egészségügyi bizottsága a f. hó 12-én *Filó* Tihámer dr. városi főgyógy elnökielte alatt tartott gyűlésében olyan nagytfontosságú hatá-

kel találékonyan nyertek a szekrényben elhelyezést s valamennyi alkatrészt, még az iróasztal is, csak titokzatos kezeléssel vehető használatba.

A S z a r v a d y Lajos ur birtokába jutott ébenfa-szekrény tulajdonképen „C a b i n e t” meg pedig „Cabinet á fagon d'Allemagne” nagyon érdekes és értékes olasz-renaissancez modorban épített és ékített műdarab, mely a múlt század közepéről való.

Ezen „Cabinet”, vagy a laikus használat szerint „szekrény”, úgy látszik, egy régibb korú szekrény dísziményes alkatrészeinek főhasználat beépítéséből nyerte a jelenlegi művészi alakját és építményeit.

Az ébenfa-színre fényezett és nagyobárára ébenfából készült c a b i n e t hosszúkás négyzögű, kigyózottan formált és arányosan beosztott nyolc erőn lábón nyugszik.

Kellemes és művészi dombor ékítményeivel, valamint szép tulipán és szegfü meggranátalma virág és egyéb ornamentációjával az első tekintetre megörvendeztetni a műszerető szemlélőt.

Felső peremzetén féldomborúan faragott girland fut végig, — az áldást és bőséget jelezve — melyeket egyébként a sokszor használt granátalma is képvisel — a sima széleken pedig csak konturjaikban megkarcolt illetve bevéssett lapos virágok díszlenek, amelyek között a tulipán és a szegfü,

meg a róza plastikailag ábrázoltan sokszor ismétlődve fordulnak elő.

A kabinetek kétfelé nyíló külső ajtaján vannak a művészi ügyességgel faragott féldomború figurális mitológiai jelenségek elhelyezve, még pedig mindkét ajtón pendantszerű egybetartozással.

Az ajtók őt-ötözre vannak osztva, a közepén nagyobb oktogont képező mezővel.

A külső ajtószárm jobb oldali lapjának négy sarkában féldomborúan faragott mitológiai alakok a négy évszakot — t a v a s z, n y á r, ő s z és t é l — képviselik, a közepén pedig Mercur társaságában P á r i s áll, kezében az almáit, melyet a másik ajtólap oktogonjában szépen faragott három istennő közül — H é r a a pávával, V e n u s a kicsiny Amorról, és P a l l a s - a - t h e n e a tudás látóalával állván — V é n u s féle nyújt.

A baloldali ajtólapjának négy sarkában az istennők között a négy évszak kiegyesítő társaképeül a n é g y e l e m a z é p e n pedig Mercur társaságában P á r i s áll, kezében az almáit, melyet a másik ajtólap oktogonjában szépen faragott három istennő közül — H é r a a pávával, V e n u s a kicsiny Amorról, és P a l l a s - a - t h e n e a tudás látóalával állván — V é n u s féle nyújt.

A kabinetek ezen első ajtajainak belső oldallapján vésett tájképek díszlenek, épp úgy a belső főkockák előlapjain is. A sima felületek és a keskeny olasz renaissancez stílus keretkékkel határolt mezőkben pedig

mindenütt virág girlandok és eskoiba vont ékítményes karikatúrák pompáznak.

A belső szerkezet három részre oszlik, a két felső oldalon 5—5 főkocka, előlapjaikon vésett vadászati jelenetekkel, a közepén pedig tájképpel ékített kétfelé nyíló hosszúkás ajtók, melyek mögött van a román stílusban formázott oszlopcskán nyugvó portálé, velencei modorban tartott egyszerű mozaikozással.

A kabinet ezen belső alkatrésze képezi az egész építmény legregibb részét és alkotásával az olasz műszatások által egykor divatba hozott „erekiye” rejtő, titkos szekrénykékre emlékeztet.

Az egész k a b i n e t, vagy ha úgy tetszik s z e k r é n y nemcsak nagyon díszes bútortárgy, hanem értékes műipari termék is, melyen a mesterség a művésziességgel van párosulva és mint K á r á s z Gézának minden tárgya, úgy e szekrény is helyes műérképről tanúskodik egykori, nemkülönben jelenlegi tulajdonosának is, ki nem sajnálta érte a pénzt.

Igy legalább azon egyesek kezébe került nehény műdarabbal együtt ezen érdekes szekrény Szegeden maradt, hol úgy is oly nagy mérvben hiányoznak az ily uemű tanulságos tárgyak és emlékek.

rozatokhozott, amelyek ha megvalósulnak, kihatásukban arra hivatják, hogy Szentes város közegészségügyének kátyuba rekedt szerkezet rohamosan vigyék előre a célhoz, mely nem lehet más, mint elhárítása mindazon ósdiságnak, melyek ma egészségügyünk fejlődésének újját állják, létesítése mindazon intézményeknek, amelyeket részint a haladó kor, de legkivált a népünket megtizedelő járványos kórságok sürögösen követelnek.

Gözl Bertalan dr.-é az érdem, hogy első vetette neki erjékét a kátyuba rekedt szerkezetnek, az ő szakértelemmel tett és a bizottság által elfogadott indítványa volna az a határkő, amelyen túl most már a város egészségügyi tényezői, egy kis jóakarattal jó nyomon kormányozhatnák azt a szerkezet egészségügyünk tökéletesítése fele.

Az indítvány szinte minuciózus részlete sséggel ölel fel minden eddigi mulasztást és minden ezutánit teendőit.

Kezdi az építési szabályrendelet megalkotásának sürgetésén, mert immár 1876 óta áll érvényben az idevonatkozó országos törvény, Szentes város közgyűlése és kérdésel sokszor foglalkozott is, sőt kiküldött egy bizottságot, mely a szabályrendeletet kidolgozza, de ez a bizottság soha sem lett ősz szehiva és ime, 14—15 év után ott vagnyunk, hogy városunkban minden újabb építkezés még ma is az egészségügy követelményeire való tekintet nélkül történik, a frontalt utcaira épülő házak csaknem kivétel nélkül híján vannak az esővízlevezető csatornáknak s gyalog járóinknak ennek folytán a közlekedés károsodásos.

Áttér azután az indítvány a nagymérvű halandóságra és a magukat nálunk mindinkább befészkelő járványos kórokra. Kimutatja, hogy két orvos ma már fizikailag képtelen megfelelni azon sokoldalú és fontos teendőnek, mi az egészségügy érdekében elmulasztatatlant. Indítványozza ezért, hogy minden tizedben rendszeresítsék egy-egy orvosi állás s az orvosi a saját tizedében lakjon. Ugyanígy szervezendő a fertőtlenítésre négy fertőtlenítő állás, amelyekre teendőkre kitanított egyének alkalmaztatásának.

Bővítessék ki a városi kórház legalább egy járvány barakkját, a tanulókat behozott betegeket, mielőtt valamely belkő családnál elhelyeztetnének szigorúan megvizsgálandók: vajjon nem szenvednek e ragályos kórságban s ez esetben erről a fertőtlenítő, a szükséges intézkedések megtétele céljából, azonnal értesítendő.

Tiltassék el a tanyán elhalálozottak behozatala minden oly esetben, ahol az előzetes orvosi vizsgálat a halál okául járványos betegséget konstatál.

Szóval: egy kész egészségügyi program az az indítvány, amelyet a bizottság, a tárgy fontosságához méltó figyelemmel hallgatott meg és tette magáévá.

Ehez képest határozatba ment, hogy a 4 orvosi és fertőtlenítő állásra vonatkozó indítványt, mint elfogadottat, pártólólag tesszik át a szervező-bizottsághoz, továbbá bizottság küldött ki, mely az indítványt, a maga teljességében felölve és kellően megokolva egy memorandumban foglalja össze, amely memorandum a városi közgyűlés elé fog terjesztetni.

Öszintén örvendünk, hogy így történt. Ideje, hogy e téren kibontakozzunk a régi slendriánból, mert különben úgy teljesednek be rajtuk, megfordítva a nagy *Selchényi*

István mondása, ahogy az indítványt tevő orvos mondta:

„Magyarország nem lesz, hanem volt.“

### Megye és város.

Mindjobbann sokasulnak a jelek, melyekből minden jóstehetség nélkül is könnyű előre jósolni: mi sors vár a szentesi népművitők önálló törvényhatósági törekvéseire.

Miskolc és Mező Tur, mint tudjuk, szintén követték a szentesiek példáját az önállósági aspirációban, sőt Miskolc, ez az intellektuális erőben bővelkedő, mondhatni tisztán városalkotó népet felölve felvidéki kereskedő- és iparos-város jóval megelőzte Szenteset, előbb mondván ki közgyűlési határozattal az önálló törvényhatósággá alakulást.

Tudjuk ma már, mi sorsa lett e közgyűlési határozatnak már az első fórumon a vármegyén Borsóivármegye törvényhatósági közgyűlése, ahol kevesebb a handabanda, de több a higgadt megfontolás és értelmi erő, mint nálunk, nagy többséggel utasította el a székvarosnak elbírálása alá került határozatot s ma úgy áll a dolog, hogy — vagy belátja Miskolc, miszerint a vármegye törvényhatósága tisztább ítélőtehetséggel mérlegelt, higgadtabban itélte önállóítási törekvései fölött, semmint ő maga és megnyugszik a fölöttes hatóság s végzésében, vagy tovább fűzi az önállósági törekvés zárait és a helygüi kormányhoz főlebbez, amelynek e részben való állásfoglalását aztán a félhivatalos lapok már sokkal élesebben körvonalazták, semhogy egy pillantra is kétségesskedtek a kellene abban: miszerint a miskolci főlebbezés sorsa ugyan az leend, mint volt a vármegyéhez került városi közgyűlés határozatát, — az elutasítást.

Ámde a miskolci példa nem csupán ezért válik ránk közérdeklűvé, mint inkább azon mód által, amellyel azt Szeged egyik tekintélyes napilapja, a „Szegedi Híradó“ pertraktálja és a szentesi aspirációkkal kapcsolatba hozza.

Tudjuk, hogy a szegedi tekintélyes sajtó előszeretettel ápolja a város megyealkotó aspirációját. Ez kötelessége és ebben a törekvésében Szeged egész népe támogatja, annak jogos vágya, kívánásága nyilatkozik meg.

Természetes, hogy ily körülmények közt Szegedre csak kedvezők lehetnek azon örületes agitációk, miket a mi helyi népboldogítóink Csongrádvármegye egységének megbomlasztására üznek. Hiszen ezek csak közelebb viszik őket kitűzött céljuk: Szeged-megye megtestesülése felé és természetes, hogy a szegedi lapoknak két kézzel kell kapniok minden olyan alkalom után, amellyel Szentes politikai éretlenségét Szeged előnyére dokumentálhatják.

És dacára ennek mit tapasztalunk?

Tapasztaljuk a fent nevezett tekintélyes szegedi lap f. hó 11-iki számának vezércikkéből is, hogy távol attól: miszerint a kínálkozó helyzetet Szeged előnyére kihasználja, a legnagyobb gavallériával, tőle várt ildomossággal neglálja az ellenünk fordított fegyvert, melyet *nagyszájú apostolaink* szinte a kezébe erőszakolnak s inkább felhasználatalanul hagyja az alkalmat, semhogy Szentes és Csongrádvármegye ellen törjön, az előbbi ellen legkivált azért, mert elvakultsága nyilván ellen bizonyít még megyeszékhelyi jogosultságának is.

Szegedi lapársunk e valóban tiszteletr

mélto eljárása méltán kiérdemli Szentes minden elfogulatlan polgárának becsülését, sőt köszönetét is és maga a cikkely, mit e kérdésben f. hó 11-iki számában hoz, azt, hogy szóról szóra átvegyük, hogy azt városunk minden polgára figyelemmel elolvassa, megszívlelje és belőle a helyes és egyedül lehetséges konzekvenciát levonja.

Nem kísérjük el cikkelyt semmiféle magyarázattal sem. Szövege tiszta és világos s mint ilyen, magyarázatra nem szorul.

Közöljük, olvassátok!

„Már jelentette egy táviratunk, hogy Borsóivármegye törvényhatósági bizottságának óriási, két harmadot haladó többsége hosszas, higgadt, helyenkint magas szárnyalású tanácskozás után vétőt mondott a megye székhelyének, Miskolcnak önálló törvényhatósági aspirációjára.

„Az eset nem váratlan, de tanulságos.

„Inhol a legmagyarabb, mind szellemi, mind anyagi kultúra tekintetében fényes haladással virágzó vármegye útjába áll azonos város önállósulási törekvéseinek, mely város már ma kereskedelmi göcöntája Felső-Magyarországnak s mely a nagy környékre kiterjedő hatáskörű metropolissá fejlődés összes előzetes feltételeivel rendelkezik.

„Pedig azért tévedés volna azt állítani, hogy a vármegyét ebben a konzervatív lépésben egyszerű feltételeknek vezette.

„Borsóivármegye nyitlan vádolja ugyan Miskolcot hálátlansággal, de elhatározásának kifejezett, több oldalról plauzibilitás lett indító oka az a magasabb, általános érdek, hogy a székvarosnak a megyéből való kiválása mind a két önkormányzati testületnek működését megbúsítaná, erőtlenné s a polgároknak aránytalanul terhelővé tenné; másrészt pedig nem látja Borsóivármegye Miskolc városban amaz anyagi és szellemi tőkét ami az önálló háztartáshoz nélkülözhetetlen.

„Közvetlen szomszédságunkban, Csongrádvármegye székhelyén van folyamatosan egy hasonló irányú agitáció, melynek azonban egészen mások az alapvető okai s egészen mások a vezéregyéniségek.

„Szentes és illetve a közszelemét terrorizáló apró zsarnokok minden áron szeretnék lerázni a nyakukról a vármegye kellemetlen ellenőrködését.

„Néhány, nagy száju, katilinárius existencia, akinek nincs iyére a gazdálkodás mai korlátoltsága, bedobta ezt a rögeszmét mint valami tüzes követ a szentesi közhanglatba, hogy ez kigyulladván egyszersmind lángra lobbantsa a vármegye épületét is.

„A kísérlet annyiban maradt ez idő szerint, hogy Szentesen egy címmel több van a bizottságlásra, melynek eredménye gyanánt egy csinosan kiesztérgyalozott memorandum fog illetékes fórumoknál szokott módon ad acta tetetni.

Maguk a mozgalom megindító is bizonyára meg vannak e felől győződve és épp ezért bír az öntudatos hecc-esimálás, közizgalomkeltés rosszhiszemű színével egész viselkedésük.

„Akí csak valamennyire ismeri a viszonyokat, kénytelen bevallani, hogy ami a városi asszágot illeti, Szenteset nem is lehet egy napon említeni Miskolccal.

„Csongrádvármegye székhelye csak most kezd egy kis zugután hozzáférni az ország nagy közlekedési hálózatához, melynek egyik eleven ere liktet Miskolcnál.

„Miskolc egy modern palotákkal ékes város, a szónak európai értelmében, kereskedelmi, értelmiségi, ipari s ráadásul: katonai központ.

„Több iparos, kereskedő, ügyvéd, orvos, tanár, mindenféle tisztviselő lakik Miskolcon, (mely azontúl még a megyei földbirtoosok telöl helye.) mint jóformán az egész Csongrádvármegyében. Ami a dolgok történeti fejlődését tekintve nem is természetellenes.

„Ily kétségtelen előnyök mellett is, dacára annak, hogy az ügy élére nem kisebb ember állt, mint a magyar parlament egyik legkiválóbb és legtiszteltebb politikai egyénisége, Horváth Lajos, a vármegye kö-

veti jobb meggyőződését s nem eged szabad folyást az uejban mind divatosabbá váló emancipációs áramlatnak.

A közigazgatás küszöbön álló reformjának szellemében határozott Borsodvármegye, mely pedig tudvalevőleg a régi megyerendszer föntartása mellett szállott csak nem is oly régen sikra.

Afféle akaratlan meghódolás, észrevétlen diadala ez a megérett reformszmeknek, melyet nem időszerűtlen világosan konstatálni.

Tudják az, hogy a közigazgatási reform maga is szinte áthághatatlan gátakat von a nem teljesen és minden pontoztatban jogosult, megokolt önállósulási aspirációknak.

Tudják az azok is, akik cél és szükségessé a siker legkisebb kilátása nélkül zavarják a jó szentesi polgárok kedélyét.

Most ime egy nyakörvti példájában láthatják megvilágítva, hogy micsoda nagy fa az, melybe előbb-utóbb telelőrik a bieszkjúk, amivel talán egy opró kostai pályászt hegyezgetni lehet, hanem a közigazgatás nagyszerű gépezetebe atadatlannal telepiszmogni nem illik, de nem is tanácsos.

## Ujdonságok.

Szentes, 1891. febr. 15.

— Egy fegyver mi ügy, avagy a „Hajsza”. Legnyugyabban pedig: „Iusultjón a vármegye”. Hajsza, hajsza, mindég csak hajsza! Leg utjabban Juhász János városi bírtknyilvántartó ellen és természetes, hogy a vármegye rendezi. Ugyan, kérjük, tisztelt vármegye, ha már annyi hajszát rendez, hát miért nem lép észekötetésbe, mint Tálavinczi úrfórt, Guderával, hátha rászánná magát a rémet sógor e hajsza vadait is, kit Franciaországba, kit olasz vagyunk földre exportálni.

— No, de ne tréfáljunk, komoly ügy ez, fegyvermi ügy. Nagyon nem lepett meg benünk, hogy a „Szentesi Lap” ebből is hazug fegyvert kovácsolt: ez a kenyere. Mert úgy van az, hogy a vármegyének eszedgában sem volt, ma sines Juhász János ellen fegyvermi vizsgálatot elrendel, hanem igen is, elrendelte azt Szentes város polgármestere maga. Ez pedig így történt: A sok egyéb rendtelenség közt, a mi önállóságra törekvő városunkban az is megesett, hogy 3 év óta városhelysini szemle útján, hanem csak a bírtknyilvántartási hivatal lajstromából röták ki mindig a házadót. Természetes, hogy a 3 év előtti lajstrom szolgált a kirovás kulcsával, még természetesebb, hogy ezen 3 év alatt sok változás esett a lakrészekben. Sok polgártársunk tett e rendtelenség miatt feljelentést a szegedi pénzügyigazgatásnál, mely is kiküldvén egy hivatalos közegét, miután a rendtelenséget tényleg konstatálta, a vizsgálat megéjtését sürgette mindazok ellen, kik abban részesek. Ezt a vizsgálatot rendelte el a közég, bizottság, ezzel bizta meg a polgármestert azon utasítással, hogy az illetők ellen, a vizsgálat eredményéhez képest, a fegyvermi vizsgálatot is rendelje el. Azt azonban akkor a bizottság nem tudhatta, hogy a város legpedásabb hivatalnok, Juhász János, kerül majd a polgármesteri vizsgálat horgára, mint ahogy tényleg történt. Ez a nagy „hajszának” az ő szomorú története.

— A párbajpísztolók. A steyeri fegyvergyárból egy egész aizenális érkezett a napokban Szentesre, 6 darab igazandó, való ságos párbajpísztoló. A csomagot, mely a sok veszedelmés fegyvert rejtette magában, oda szállították a Kass szálloda éttermébe, ahol is nagy ünneppel ment végbe a mordályok kicsomagolása, hogy mindenki lássa és . . . veszkessen. Reszkess Bizánc! — akarsz mondani: vármegye! Meg fogják ostromolni főmör falaidat s e célból legközelebb már egy fél üteg ucháciust is szállít

steyeri fegyvergyár Szentesre, ezek fogják kiküldeni városunk önállóságát. — Gonosz nyelvek azt állítják ugyan, hogy a hat mordályt Eseri Lajos dr. hozatta, kiosztandó a maga 6 oszlopszentje közt. De mi nem hallgatunk minden szíre-szóra s inkább elhiszszük, a másik verziót, mely szerint az a hat öldöklő szerszám e-upan a vármegye hat szolgabírói hasába van hivatva egy-egy ólom galacsint röpíteni.

— Felolvasások. A szentesi felolvasó-rendező bizottság a f. hó 10-én tartott ülésében végképen megállapította a bójt folyamán tartandó felolvasások sorrendjét, helyét és idejét. A megállapodásokból már előre következtethetjük a bizonyos sikert, mivel városunk legkiválóbb erői ígérték meg szíves közreműködésüket. A sorozatot a f. hó 21-én, szombaton tartandó kaszinói estély nyitja meg, melyen Balogh János vármegyei árvészéki elnök úr felolvasással, dr. Filó Tibamér városi főjegyző úr szavalattal, végül P. Balogh Mihály társulati nyilvántartó úr hegédűjakkal vesz részt. A második alkalommal, vagyis március 8-án vasárnap fő gimnáziumunk nagy termében Derzi Kovács Ferenc úr tart természetudományt kísérle tekkel egybekapcsolt népszerű előadást, ugyan akkor szaval Székely László úr. A sorozatot ismét a kaszinóban tartandó felolvasó-estélyi rekészti be, melyre a rendező bizottság felolvasóul Zsilinszky Mihály főispán urat nyerte meg, szavalóul pedig Gres kovich Eleonora kisasszonyt. A rendező bizottság azon kívüi ígértelet bírja dr. Kúnos Ignác egyetemi magántanár unak is, hogy e hó végén, febr. 28-án lerándul hozzáuk előadást tartani a keleten, kivált Konstantinápolyban szerzett gazdag ismereteiből és élményeiből. Minden egyes felolvasás alkalmával küllőben a rendező bizottság kötelességének fogja ismerni, hogy a közönséggel a másort és egyéb tudnivalókat a hírlapok útján közölje.

— Gazdálkodó ifjak bálja. A szentesi gazdálkodó ifjak táncmulatsága a mult vasárnapon színtől megöltötte a Kass-szálloda nagy termet pezsgő vérral duzzadó egészséges szép hajdukn virágzálok és dali földműves legényekkel, akik is olyan igazandó nagyaros jó kedvvel vigadtak a hajnali szürkületig, hogy szinte gyönyörűség volt nézni. A vigalmat a gazdáljóság a Csongrádmegeyi gazdasági egylet javára rendezte s a jótékony célra fölfűzettek Szeder János 2 frtot, Csúcs Lajos 1 frtot, Vajda Sándor 2 frtot, Deló Nagy János 1 frtot, Czokó Imre 1 frtot, Molnár Imre 1 frt, új. Bálint János 1 frtot, Szijártó Szaló József 30 krt., mely föü fizetéseket a rendezőség ezennel közönséget tejezi ki az illetőknek.

— Amerikáisan. A „Szegedi Híradó” írja: Szentes minden életrévaló ismét fokozódott. A közelműlből csak egy példa: kimondta a törekvő város, hogy tanító egy év alatt elcsapatás terhe mellett megröszüljenek, bizonyos idő alatt pedig szinten elcsapatás terhe mellett egy-két stb fejű család pékka váljanak. A lex Julia új plauzilinus föltanászásán akkor nevetelt a fél ország, a másik fele bizonytal nem értesült róla.

A másik példát erre hettőn cselekedte meg egy irásudó szentesi ember, akit a H.-M.-V. s a r h e ly ez. komolyjúság vasárnapi vezércikke elvi ellenségévé gyúrt a párbajnak, éppen apropos, mert vasárnap ki kellett volna állnia a megeybán két főrendezőjével lovagias elégtételre, mely ellen a következő, igazi amerikai módon száll szembe a világgal a „Szentesi Lap”-ban:

„Ennek a társadalmi fekélynek a hatása alatt áll a főszolgabíró úr is, midőn engem erőszakkal párbajra akar kényszeríteni. Jól van. Hallja hát meg utolsó válaszom! s ez az, hogy: a párbajt komoly becsületbeli ügyben kikerülhetetlenül tartom s ily esetben mindenkinek föltétlen rendelkezésére állok; hanem mióta éppen ő tőle megtanultam, hogy némelyeknél a párbaj nem végszükség a becsületértés megtorlására, hanem csak eszköz a hóbotos észjárás és vickándozás fötogatására, az ily urak pár-

bajmaniját, mint társadalmi betegséget megvetem. Mondhat rólam bárki bármit, én az ilyen eszevesztett hóbot ellen a sajátbón és társadalomban nyílt hadat fogok folytatni. Tessék inzultálni! Eppen most kapok egy térti vévenyes levelet helyből. Előre is tudom, hogy sértésekkel van telve. Nem fogadtam el. Várom most már a tettesleges inzultásokat is. El vagyok rá készüve. Hanem annyit mondok akarmelyik pókendi fráternek — es azt jól jegyezze meg, hogy ha engem ütön, ütfelem, társaságban, bárhol tétleg bántalmazni mer, a mindig készen lévő revolverrel úgy lövök a hasába, hogy soha ezen a világon nem lesz több alkalma lovagiaskodni. Ne csak a becsületértés megtorlásául, hanem ortvámakkal szemben is jogosult az önvédelem. Színhó Lajos” No hát ez a szentesi „szerkesztő” mar aligha tagadhajta el, hogy revolverrel dolgozik.

— Hangverseny. Azok a füstös falak ott a Kass szálloda nagytermében soha nem láttak még olyan nagy és díszes közönséget, mint amilyen tegnap este, az izr. jótékony nőegylet, hangversenye alkalmából szinte szorongásig töltötte meg a tágas udzórt, melyet a rendezőség még az üveggal eltávolításával is kénytelen volt megnagyobbitani. De nem csak az anyagi siker volt ennek folytán nagy, még nagyobb lón az er. köcsi siker a válogatott műsor és szereplők kitűró játéka által. Nagy zavarban vagyunk, melyik színműt a hangversenynek emeljük föltibe a föltibek? A *Teuma* Henriette kisasszony esztésesgező dalait, Makó Lajosnak a legapróbb árnyalatig finoman excellírozott kóklendását, vagy a helybeli két erő: Neumann Ika és Göll Flóra kisasszonyok játékát. Legjobb talán, ha nem merünk bele a részletekbe. Mondjuk úgy, ahogy volt: mindenki tökéletes élvezetet nyújtott a maga szakában és ezt legjobb igazolja az a fatergető taps, mely a hangverseny minden egyes számakor a szereplőket a lámpák elé idézte. A szegedi színház két kitűró tagja díjtalanul volt szives a hangversenyben közreműködni, eméit ezán viszorásul a figyelmes nőegylet szép művü gyémánt korekkel lepte meg *Teuma* kisasszonyt, melyet az előadás előtt nyújtottak át neki.

— Hirdetés. A „Szentesi és Vidéke” „píszkgyára” elvállal kitisztításra mindenféle városi és „gründöl” hitelszövetkezeti vagy új takarékpénztári szénnyest ingyen leendő teljes kitisztogatásra. A közönség e részben teljes bizalommal fordulhat a nevezett céghez, mint amely e részben, a foggyasztási adóbrélt szennyvesztésnek gyökere kitisztogatásával bebizonyította munkaképességét. Elvállalja a gyár különféle „intézeti grüdülo ügyészek” gyors és gyökere kiirtását is, Pasztör módszere szerint, ugyszintén ajánlkozik oszlopszentek szállítására szintén díjtalanul, mi mellett a sikerért jótállást vállal. A gyár külön múzeuma megőrzés végett elvállal még soha be nem érkezó katonai becsületbíróági ítéleteket — utóbbiakat titoktartás mellett. Értekezhetni ez iránt saját gyárhelyiségében.

— Kettős öngyilkosság. Tudósítónk írja: A kistelekiek larsangi mulatságát két övös dőreje zavarta meg kedden éjjel. Hausser kötele-mester házában nagy társaság ülte körül az asztalt, vigan temettek a larsangot s amint koccant a pohár s a legmagasabb jövedelmű csordultg telt szívvél, nevetve tekingettek egymásra a vigadózóik, a másik szobában lövés dördült. el. A mosolygó arcok felháre váltak, a kezekben megremegett a pohár, mindenki megdöbbsent, hanem a házi gazda fölkialtott: „Igyunk! a fiam, a Gyula

lövöldöz. A kópe! — Nyilván azt hitte az öreg, hogy a fia a farsangi estély érdekességét akarja emelni s azért lövöldöz. Hnem e hiedelméből kiragadta egy másik lövés. ezután, mintha valami nehéz tárgy zuhant volna végig a földön s fuldokló hürgés is halatszott. A boros poharat mindenki letette, valamennyi kéz gyertya vagy lámpa után nyúlt s megindultak a másik szoba felé. Az ajtó be volt zárva s előbb be kellett törni. Gyertyával lámpával botorkált be a sok sápadt képű ember a másik szobába. Rettenetes volt, amit láttak. Egy szék mellett arca bukva kilöcs csant agyvelővel két rétre hajolva felüdt a vendéglő házigazda 21 éves fia, Hauser Gyula köteles legény. Az ablak mellett félig fekvő helyzetben egy másik véres alakot láttak: Sugár gepézt a házigazda fiának baráját, Hauser Gyulát s azután saját életét ontotta ki a pszücholyal. A kettős öngyilkosságról láthatóan verziók keringenek Kis teleken, — tudósítók azt hiszi, — hogy a nyomonzás gyorsan ki fogja deríteni a két hirtelenbő végetes tettének okát.

— **Figyelmeztetés.** A polgári olvasókör alakuló közgyűlését megelőzőleg, figyelmeztetnek azon polgárokat, kik a kör tagjai közé (hajának fölveténi, hogy e hó 19 e után jelentkező tagok már beiratási díjat is tar toznak fizetni a tagsági díjon kívül. Aláírási iv Szilágyi Sándor körvendéglősi ét, Dezso Sándor könyvtárnoknál és Negyesi Albert kórszolgálnál van.

— **Egy pénzintézet közgyűlése.** A *Szentes-vidéki Takarékpénztár* tegnap f. hó 14-én d. e. 9 órakor tartotta évi rendes közgyűlést, mely ez alkalommal a részvényesek nagyobb számát gyűjtötte egybe, mivel az elnök, alelnök, igazgatóság és felügyelő bizottság tagjai megválasztása is tárgya volt a közgyűlésnek. A közgyűlés egyelő tárgyai rövid pár óra alatt elintézték nyertek, a választás azonban több időt igényelt, mivel az elég jól jövedelmező igazgatósági és fel ügyelő bizottsági tagságra akadt elég aspiráns, a kik minden követ megmozgattak, utat, módot felhasználni igyekeztek, hogy valamelyikre megválasztassanak. Ennek dacára azonban a régiiben maradt minden. Elnök lett: *Feltele* Márton, alelnök: *Szabó* Pál, igazgató: *Lányai* József, igazgató: *Nagy* Ferenc, igazgatósági tagok: *Szűcs* Dániel, *Kristó* Nagy István, *Szeder* János, *Zsoldos* Ferenc alelnök, id. *Sarkadi* Nagy Mihály és dr. *Lalos* Endre; felügyelő bizottsági tagok: *Nagy* Lajos, *Mojtsik* Lajos, *Czukermann* Károly, *Mátffy* Ferenc és *Abaffy* László.

— **Felolvasás.** A csongrád megyei gazdasági egyesület f. év s hó 22-én azaz: vasárnap, a Kass-féle vendéglő éttermében felolvasó estélyt tart, melyre az érdeklődő gazdálkodóknak figyelmét felhívjuk. Ezen felolvasó estélyen a tárgyak a gyakorlatból lévén merítve — gazdaságosságunkat közelről érdeklik — s épen ezen oknál fogva mint valóban tanulságos s hasznos hajtó időöltést, a legmegalapozottabban ajánljuk. Ez alkalommal Stammer Sándor alispán úr, a tavaszi árpa s annak vetéséről fog felolvasni, Zsoldos Elek úr pedig a lucernáról, értekezést tartani.

— **Egyleti élet.** A Soprt Egylet, mely egyelőtlen között ügyszólván csaknem egyedüli teljesíti lelkiismeretesen funkcióját s helyi társadalmunk élnökítésének egyedüli pártatlan organuma az elvi és személyi harcok küzdelmeiben, — ma egy hete tartotta évi rendes közgyűlését, melyről eddig térszűke miatt nem referálhattunk. Örömmel ragadjuk hát meg most az alkalmat, hogy megalkulásokor életképességét gyonosan kétségbe vonó közvéleményt, életre való tevékeny mozgalmaink a nyilvánosságára hozatalával megnyugtassuk, nemcsak de sőt az ellenkezől meggyőzve, azt re-

szére teljesen megnyerjük. Erre — azt hisz- szük — elég, ha csak a pénztárnoknak es gond- noknak a jelentéséből azt iktatjuk ide, hogy mintegy 600 frt készpénz és 200 frt értékű felszerelésük van rövid két év alatt. A jövőre nézve nemkevésbé életre való eszmékkel lép- nek a tevékenység terére, hogy azt megvaló- sítsák. Meghívták *Vay* Lajos grótot a vivás- tanításra, ki erre kész örömmel vállalkozott és máj 1. vagy 15-re ígérte meg lejáróvetelét. A nők részére szórakozásul meghonosítják a lavn-tenisz labdajátékot és tovább úzik a tavaszban a tornázást. Társas összejövele- ket rendeznek, melyek vigalommal lesznek egybekötve; így az első összejövetelt a tegnapi napra tervezték, melyet azonban az izr. nő- egylet hangversenye miatt elhalasztottak. Mindmennyi életre való eszme, melyeknek kivételére — az egylet eddigi tevékenység- geből ítélve, bizonyára nem fog hiányozni a kellő érlely és tapintat sem.

— **A lelkiesség netovábbja.** Valóban minden emberi érzést levethetőzött lelketlen- ség kell ahoz, hogy valaki olyan minősít- hetlen kegyetlenségre ragadtassa magát, akár ha felhevült állapotban is, aminőt ese lekedett *H. Szabó* Ferenc fia, István, a f. hó 13 án. Előreleendő már magában véve indok- olatlan felhevülése, melylyel kegyetlenség- gét igazságot akarván, annyival inkább maga a tett. A tény ez: a f. hó 13 án, a reggeli órákban szánom ment kifelé a tanyaúra a tókei gát mentén, amikor a lajtós és a meg- fagyott hóle miatt csuszos uton találkozott *Sarkady* Nagy Sándorral, a ki meg a városba jött örös végett. A két szán a legnagyobb vigyázat dacára sem volt képes kikerülni az összeütközést, minek következtében *H. Szabónak* egyik lóva megcsuszván, beleült a *Sarkady* szánjának rakoncájába oly szerencsetlenül, hogy rögtön összerogyott. Erre *H. Szabó* követelődzött, hogy miután így történt, megterjesztül engedje át *Sarkady* az egyik lovát, ki e kívánságot abszurdumnak jelentvén ki, az ítéletes bíróság utasította *H. Szabót* a kérelmével és tova hajtattott. De *H. Szabó* ezzel nem akorván beérni, utána rugatott a megmaradt ló hátán és elvegdalván a gyepőszarvakat, megállásra kényszerítette *Sarkadyt* és előállott újra követelődzésével. Mikor mindennek dacára sem teljesítették kívánságát, beledöfte bics- kaját az értekes ló nyakába és elmetesztette annak gégejét. A szerencsetlen jóság ott nyomban kitéhette páráját, *Sarkady* az esetről rögtön jelentést tett s kerte a helyszíni vizsgálatot két állatorvos jelenlétében, hogy *H. Szabó* ellen magán tulajdon megrongá- sára elvén keresetet indítson, azonban — ámbár a jegyzőkönyv felvételét a helyszíni vizsgálatról annak rendi és módja szerint — bekés kiegyezés folytán a keresetet vissza- vontat.

MEGHÍVÁS.

A *Szentesi polgári olvasókör* f. évi február 22 én azaz vasárnap délután 2 órakor évi rendes s egyszerűsűn alakuló közgyű- lést tart, melyre a kibocsátott aláírási iver- ken jelentkezett s a választmány által fenyleg már felvett, valamint a tisztelet- beli tagok ezennel meghívtnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. A kör múlt évi működéséről előniki jelentés.
2. Az 1890. évi számadás megvizsgá- lásáról szóló bizottsági jelentés.
3. Az 1891. évi számadás megvizsgá- lására bizottság választása.
4. Az 1891. évi költségvetés megállá- pjtása.
5. Az 1890. évi okt. 13 án megtartott rendkívüli közgyűlés határozata alapján ki- küldött bizottság javaslata házvételi ügyben.
6. Körhelyiség kibérlése.
7. Indítványok.
8. Elnök, alelnök, jegyző, pénztárnok, ügyész, könyvtárnok, gondnoknak 3 évre, és az összes tagok 10 százalékrészből álló választmányának titkos szavazás utján vi- szonylagos szótöbbséggel egy évre való vá- lásztása.

Szentesen, 1891. f. dbr. 10.

As elnökség.

MEGHÍVÓ.

A szentesi ipartestületnek 1891. évi február hó 19-én, délután 2 órakor, az ipar- testület hivatalos helyiségében tartandó évi rendes közgyűlésére a t. ipartestületi ta- gokat ez úton is meghívom.

Szentesen, 1891. február hó 10-án.

Dr. *Mátffy* Ferenc, ipartest. elnök.

Tárgyszorozat: 1. előniki jelen- tés. — 2. Az 1890-ik számadás megvizsgálása — 3. Költségvetés az 1891-ik évre. — 4. Az alapszabályok 11. §-a értelmében esetleg benyújtott indítványok. — 5. Elnök és elő- lőriőség megválasztása.

Irodalom.

A „*Vasárnapi Ujság*“ február hó 8 iki száma a következő tartalommal jelent meg: „Az sztergomai grásznap.“ (Két képpel: 1. Simor János a ravatalon 2. A temetési ine- net elindulása a vizvárosi templomból. Goró Lajos eredeti rajza) — „Fekete Pistáné.“ Szekely néppalada. Közi Mezőssy Béla — „Vén emberek nyara.“ Elbeszélés Irta Jókai Mór. — „Balduni herceg temetése.“ (Két képpel). — „A villamosag csudája.“ — A hó alatt. Jenolpi Ivántól. — „A nők Ameri- kában.“ Sz. E-től. — „Aristoteles most felfedezett kézirata.“ (3 képpel) — „A zólyom- berezői vasgyár.“ (2 képpel). — „Szathmáry Lalközevénye bueu jubileuma. (2 képpel) — „Delibes Leo“ (Arcképpel). — Benedek Lajos (Arcképpel). — Havii új királyiudige (Képpel) — „A Léman to partjáról“ Genfi level Sz. M. től. — „Báró Jeszenak Janos 1849. okt.“ Történelmi emlék. Régi honvédtől. — „Nehány szó a divatról.“ (2 Képpel) — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyletek — Sakkjáték. — Keptaány. — Egyveleg. — Halálözások — Szerkesztői mondanivaló — Heti napár.

A „*Vasárnapi Ujság*“ előfizetési ára ne- gyedévre 2 frt a „Politikai ujdonságok“ kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin Társu- lat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4/c.) megrendelhető a „Képes Néplap“ leg- előbbi újság a magyar nép számára tél- évre 1 frt.

Nincsen a magyar családoknak olyan gazdag könyvtára, melyben annyi szellem, szórakozást találhatna a család minden tagjai mint a mennyit a „Képes Csáládi Lapok“ válogatott közleményei nyujtanak. Nincsen a család életnek s a gondosan vezetett ma- gyar vendégszerető háznak olyan kérdése, melylyel e lap melléklete a „Nő a házbán“ szakavatotlan ne foglakozzon.

A „Képes Csáládi Lapok“ előfizetési ára a „Nő a házbán“ című dívatmelléklettel együtt egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kt. s a kiadóhivatal (Budapesten nagy korona-utca 20, sz.) melyhez az előfize- tészek legelőszérűben póstautalványon inté- zendők, kivanatra bárkinégy ingyen és bér- mentve szolgálat mutatószámokkal.

Oszlopszentek.

Az aszkétség legelsőbb szelősége, a mikor a hitért rajongó beáll oszlopszentnek.

És úgy történt, hogy az illető, önmagát avat- ván szentté, teste saunargatására kizáróndok valami sivatagba, hová legelőbb ha zarándok - karavan lepte véte.

Ott kiválaszt magának egy magánosan álló sziklatömböt, vagy ennek búján, mesterségesen készíti el a maga oszlopát, amely az ő földi kinszenvedéseinek Golgotája leszén.

Arra az oszlopszent azonban vigyáz, hogy olyan pontot válasszon ki, a hol az azon haladók figyelmét magára vonja, mert hat: „nem csak igé- vel, de kenyérrrel is élnek a szentek“, dacára az írás ezer ellenkező bizonyítványának.

Nos, a kellő pont a vezeklésre ki van választva,

az oszlop alkalmas és a szent álva helyezkedik el a magasan, ott fölki istenes inakkál, álló helyzetben éjeleit-nappalait. Amú korléri kessét, mert visszagondol régi bűnéire, de meg vizsgálja is a koll, s elaval ala hullhat és könnyen nyakát szégheti. Es ha azon halad el valami jámbor zarándok, ki a szent-földre megyen, az oszlop-szent imája hangosabbra válik, kezei égnék merednek, szemei úgy forognak úregükben, hogy szinte kiüldölő látszanak, arcát megüli az íhlet, ajkát kiveri az egész-tárisz tajtéka — és emind azt, hogy a jámbor zarándok figyelme fölkelje, a ki ilyenkor sohasem mulasztaná el, ténre borulni az oszlop-szent előtt, hogy porig hajlva alázatos fejét, forró imáját a szentével egyesítse . . . és . . . a mi fő: nem mulasztja el azt sem, hogy kenyerét, datolyáját hüsegesen megossza vele, felhívóját az elemőszít egy, e célra szent ovtovasságból az oszlophoz támasztott pőzánát a kiváltságos férfiak.

Zarándok, zarándoknak vízi híret: hol, merre, milyen oszlop-szentet látott, s minél inkább halmozódik össze az oszlop alján a sok életlulladék, meg egyéb ingrediencia, annál nagyobb vonzórőrt gyakorol a szent a zarándok-karavánra, annál nagyobb híre vergődik maga az oszlopszent.

A rajongó hit e furcsa szenteket a menyég, a tulvídi éden ovszlopaink mondja, akikkel a maga hitét keli megerősíteni, példájukon épülni, esetleges megtántorulása ellen benne egy gyámpillért keresni igyekszik.

Ilyen, hitében, vagy inkább a tisztességben megingatott zarándoknak tünik föl előtűnik Ecséri Lajos dr. „intézeti ügyész”, aki egy egész sereg oszlopszentet vesz maga mellé a „Szentesi Lap” f. évi 19-ik számában, hogy magát, porba omló tisztességét, velük, mint gyámpillérekkel körül-tá-mogassa.

Elzarándokolt ezért ő is a sivatagba megjárta a „Szentesi Lap” egy évfolyamának sivar mezőjét, amelyen tisztes növényi élet nem, legfőbbek csak hitvány vadbozót és burján tengeti nyomorú életét és ebben a sívó, miazmatikus párával telített levegőben magasztalván, keserves útját látván a tisztességkeresésnek, stációról-stációra szedte össze a maga oszlopszentjeit: hadd tudogassák körül kiáltó szavát, hadd segítsék vissza őt a tisztesség menyégre.

Oh, ti kedves oszlopszentek, köszönjük, hogy a „Szentesi Lap”, mint valami fonográf, híven megörökíté ékes hangokatok, őszönjük, hogy ti varjtok azokat, akikre Ecséri Lajos dr. „intézeti ügyész” a maga tisztességének gyámoltatása végett rászorult, megzólaltatván újbi a ti fino hangokatok, amivel bizonyára végtelen nagy hállára kötelezett bennünket.

Ha Libia sivatagait, Köves Arábia lábozóbb vidékeit avagy az egyiptomi Szah ura szakdásos vándor-kutató bejárja, sem talál vala Ecséri Lajos dr. „intézeti ügyész” különleges oszlopszenteket nálátoknál, nem díszesebb gárdát a maga tisztességének gyámoltatására.

Elvonulnak előtűnik sorban a dícső férfiak. A szentek szentje — Sima Ferenc, ahogy gyáva pszichológusálás véle helyreütni azt a corbat, mit Hentaller Lajos országos képviselő ütött nimbuzán.

Nagy férfú, dícső emberbarát, nevezetes demokráta, akinek csontjait, ahogy egyszer néhai valóra vált, bizonyosan visszareklamálja tőlünk Nagykoros, mely ezt a lángelmét világra hozta, hogy fénys pompával szállítatván át a szülőföldre, kápolnát emeljen tisztelőikre, — szentéletű, mely a revolver-szornalitikának leend szentve mündörökre.

Aztán jön Török Imre, egy iparos, horesokós természetű ember, ki szintén az érdekeltek közt van — és akinek üres óráiban szép mellé-kfogalkozásul kínálkozik a hirdetésközvetítő irodai főnök-é. Szánthó Lajos, akinek, csodálattalalozan máig sem adott választ a katonai becületlőrség: vajon összeegyeztethető-e a kardbajtalon viselkedése, amelyért Székely László hirlapilap katonatiszt mivoltát aposztrofálta. Juhász János végeztet kereskedő és elítelt hírhedt zúgírás. Németh Sándor, a megnyergelt táltos, akinek vénséget sikeresen kiszakmányolták és végül, hogy a gárda teljes legyen, berekeszti a sort a legcsudálatosabb oszlopszent: ifj. Kádár Henrik a „Csatár”-bős.

És a hogy sorjában elvonulnak előtűnik, ajkukon a düh tajtékával, kezükben egy-egy korbáccsal vagy — ha Szánthó Lajos önvallomásának hinni lehet, — egy-egy párbaj-pikszólyalval fellegverkező, melyek mindenike bizonyára amaz arzenál-ból került ki, melyet a napokban hozott a posta Szentesre, szinte lajni velük, hogyan állják körül Ecséri Lajos dr. „intézeti ügyész” kimagasló alakját, és igye-

keznek, minden erejük megfeszítésével (fentartani összeomló tisztességét.

Hü fáradozás! Hosztalan erőlködés! Ami nincs, azt nem támasztja meg ezer oszlop-szent sem és Ecséri Lajos dr. „intézeti ügyész” keserve fásztó útja a „Szentesi Lap” egy évi vad burjános sivatagában, összeszedése a dícső oszlopszenteknek, mind, mind kárba vész.

Mert nem azt bizonyítják ám ezek a csudálatos oszlopszentek, amit velük az őket összegyűjtött szentesi Barnum\*) bizonyítani akar, hanem igenis bizonyítják azt, hogy a „Csongrádmegeyei Takarékpénztár”, illetve „Hitelszövetkezet” szénája csakugyan nincsen rendben, hogy a széná rendetlen voltának kórságos nyavalyáját Ecséri Lajos dr. „intézeti ügyész”-nek hívják. akik azt egy csudaszer beoltásával lehetne onnan kipisztítani.

Barnum, a világ legelső szedőgője.

## Budapesti levél

A farsang elmúltával bekövetkeznek a komoly élet gondoljai, közeledek a tavasz, a husvétü ünnepek s a farsangon köztűnt ismeret-ségek folytatásaként az eljegyzések, s miúdezekkel kapcsolatosan a künftőle alkalmi s kiházasítási szükségletek beszerzése. Ez irányban óhajtjuk tisztelt olvasóinknak néhány előkelő s jóhírűvű budapesti céget figyelembe ajánlani, hol megrendeléseit teljes nyugodtsággal eszközölheti.

Kiházasítási kelengyék valamint mindennemű fehérnemű-t és szőnyegárak bevásárlására legjobban ajánlhatjuk az 1802 óta tenálló, országszerte ismert és jóhírű Kuncz József és Társa vászonkereskedését, Budapest, Daák- és Erzsébetter sarkán. E régi szolid cég nagy bevásárlások folytán azon kellemes helyzetben van, hogy vászon- és pamutárú mindennemű asztalneműket u. m. abroszokat, asztalkendőket s tűrőlközöket igen jutányos áron adhat el. Minden fehérnemű, vászon szőnyeg sat. elsőrendű és legjobb minőségű s szabottan jutányos áru, úgy, hogy a vásáriót csafalás nem érheti. Árjegyzék és minták kívánatra bérmentve küldetnek s vidéki megrendelések a leggodosabban teljesíttetnek.

A majolika-festészet, egyik legkedvesebb és legelőszertűbb műkedvelési-foglalkoztatásba hőlgyeink és ifjainknak, ma már oly széles közt hódított, miszerint az ahhoz szükséges festékek és eszközök majdnem minden házban nélkülözhetetlenek. Ezek megrendelését legjobban ajánlhatjuk Woczaek Kornél (ezelőtt Hubert J. M.) festékereskedéséből. Budapest IV. Károly-utca 11., hol mindennemű majolika, valamint aquerell-tubus-festék- és festő-eszköz a legjobb minőségben s legjutányosabban kapható, Zománccfestékek, olajfestékek ócsorékbent, festő-csészek és vásznak s mindenféle kellékek, továbbá asztalosok, mázolók és egyéb ipari célokra szükségesek mindennemű festékek a legnagyobb választékban kaphatók. Árjegyzék kívánatra díjmentesen küldetk.

A valódi csipkék, csipkeruhák vala mint csipkefüggönyök vegyi tisztításá leg szébben és legjobban eszközöltek az e tekintetben egyedüli specialista Lohr Mária ezelőtti Kronafusz vegyszertési tisztító és műselymestő intézetében (Budapest, IV. Ferenciek tere 4 sz.) Ugyanitt ruhák, kelmék s egyéb szövetek vegyi tisztításá vagy festése a legmeglepőbb eredménnyel végeztetik. Ruhák fejtelten állapotban is festetnek oty szépen, hogy egészen újaknak látszanak. Vidéki megrendelések a legpontosabban, jutányosan és gyorsan teljesíttetnek.

Gazdasági magvakat: lucerna, lőhere, takarmányfü, konyhakerti s mindenféle vetemény és virágmagvakat lehető legbővebb választékban tartalmazza Nöthling Vilmos magkereskedő árjegyzéke (Budapest, Kálviter 9 sz.), melyet kívánatra díjmentesen küld meg. Küönösen ajánlatosak többféle új és őriási taju takarmány és cukorrépa magvai s fűmagvegyületei. Megrendelésre legjobban ajánlhatjuk ezen szoldárságúrló országszerte ismert céget, hol mindig egész-séges és csiraképes magvak szolgáltattak ki.

A Budapestre érkezőknek legjobban ajánlhatjuk a „Hungária” Grand Hotelit; ez a legnagyobb, több mint 300 szobával bíró

szálloda, melyben Illics József igazgató személyes felügyelete alatt a legszigorúbb tisztaság, rend, pontos kiszolgálás, s a leguagyobb kényelem található, Gondoskodva van mind-néről, mit a modern berendezés nyújthat s az utazó közönség igényelhet, szobáru pedig a legjutányosabbak. Őriási udvarkert-teremben a legzesebb ételek s kitűnő tiszta italok szolgáltattak ki; minden este cigányzene; fürdők, olvasó-, társalgó és zongora-termek s az emeletekre felhúzó gép által gondoskodva van, hogy a vendég minden követelménye kielégíthetők. Legdíszesebb termei pedig kiválóan alkalmasak esküvői és társas-lakomák tartására.

## KÖZGAZDASÁG.

### Pénztintézetünk.

#### III.

A szentesi pénztintézetek múlt évi üzleti működésének ismertetését ezúttal a „Szentesi vidéki Takarékpénztár” igazgatóságának 1890-iki éves jelentésével folytatjuk, fentartván maguknak — mint már előzőleg mondtuk — a jogot, hogy az összes intézetek üzleti működésének eredményeit ism-ve, bíralatunkat utólagosan elmondhassuk.

Az éves jelentés a következő: „Intézetünk 16-ik üzletévéről egybeállított zárszámadásunk bemutatásával nem mondhatunk egyebet, minthogy működésünket a közönség részéről úgy a betéteket, mint kölcsönöket illetőleg — intéze-ünk fennállása óta nyilvántartott régi bizalom megerősésével, a bizalomnak folyton növekvő nyilvántatásával minden számat tehető veszteség nélkül folytatottuk; s annak dacára, hogy a zárszámadásokkal igazolt üzleteredményre a lefolyt üzletév utolsó negyed-ben országosan beállott nagy mérvű kamatemelkedés csökkentő befolyással volt, mégis anyanyói hasznót voltak képesek elérni mint az előző években. Elértük ezt a megfontolt gondos körültekintés, a megfizetett munka és szorgalommal, melyet az intézet érdekében kifejtett költőességünk; de legfőbb törekvésünk is volt.

„Nem kétkedünk, hogy mindez igazolja zárszámadásunk, midőn részvényeseinknek a tartaléktöke és nyugdíjalap kötelesegszerű emelése, a jótékony célok elől intézetünk anyagi erőjéhez mérten el nem zárkózással, minden egyes 50 forint névértékű részvény után, gondos előszámitással 9 frt osztalékot nyújtunk.

„Midőn ezekben megtestesült általános jelentésünket és 1890. évi zárszámadásunk bemutatjuk, azt, valamint az ezzel kapcsolatban beterjesztett alábbi nyerezművelőszámit tervezetünket a felügyelő bizottság jelentése alapján elfogadni, egyszersmind a szabály-szerű felmentvényt részünkre megadni kérjük.

„Tiszta nyeresemény 13288 frt. 17 kr., hozzáadva a múlt évről áhozott 1900 frtot, összesen 15188 frt 17 kr., melynek felosztására nézve a következő javaslatot terjesztük elő:

6% alaptöke után . . . . .	3000 frt — kr.
5% tartalékalaphoz . . . . .	514 „ 41
10% nyugdíjalaphoz . . . . .	1028 „ 82
10% igazgató jutalom része . . . . .	1028 „ 82
2% aligazgató jutalom része . . . . .	205 „ 76
6% igazgatóság jutalomrésze . . . . .	617 „ 28
5% felügyelő bizottság jutalomrésze . . . . .	514 „ 41
3% tisztviselők jutalomrésze . . . . .	360 „ 08
Fűtilosztalék . . . . .	6000 „ —

„Az intézet 24 évének fennállása alkalmával meghatározandó helybeli jótékony alapítványul letétele Jótékony célokra . . . . . 167 „ 69  
Atvitel a jövő évre . . . . . 1550 „ 17 kr.

Összesen 15188 frt 17 kr.

„A jótékony célokra előirányzott 168 frt 59 kr. felosztására nézve a következő javaslatot terjesztük:



Öltözék-szövetek!

A legszebb minták magánvevőknek díjtalan és portómentesen. Eddig nem létezett mintakönyvek szabók részére nélkül, csupán 20 frt letétért - mely összeg megrendelés esetén leszámítatik a számlából.

Öltözék-szövetek.

Pervien és doszking a mazas klerusnak. előírás szerinti szövetek és. és kir. hivatalnok egyenruhákhoz. veteránoknak, tüzoltóknak, tornászoknak és szolgáruhákhöz. Teke- és játékszal szövetek. loden. vízmentes és vadászöltözékekhez mosószövetek. utazóplédek 4-14 frtig stb.

Aki jutányos, sze' id, tartós, tiszta gyapjuszövetet és nem szótólben ajánlott olcsó rongyot akar vásárolni, mely a munka-díjra alig érdemes, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz Brűnben.

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztóraktára.

Állandoan fél millió frt értékű raktárom és világ-kereskedésem mellett természetes, hogy sok maradékszövet gyűlt össze; minden ízben gondolkozó ember beáthítja, hogy annyi maradék és darabkákból minták nem küldjétek, mert hiszen néhány sziz mintarendelésnél rövid időn mi sem maradva raktáron. Eyp ezért csakis szédélgés, ha posztókereskedők maradék minták beküldését hirdetik és így esetenben a beküldött minták posztóvégek és nem maradékok mintái: az így eljárás költsége elég vil gos Nem tet-zó maradékok becsérté-tnek, vagy a pénz adatik vissza. A maradékok megrendelésénél szükséges kívánt szín, mennyiség és ár megnevezése.

Szétküldés csakis utánvétellel: 10 frton felül bérmentve.

Levelezés magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. 1-12

Öltözék-szövetek!



Házberbeadás esetleg eladó.

Vecseri Lajos I. tized 477. szám alatti házában egy, két utcai szoba, konyha, kamra és tűzrevalósból álló lakás f. évi április 24 től bérbe kiadó, esetleg az egész ház szabad kézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal. 3-3



Boltberbeadás.

Az Obláth Hermina-féle házban a főútcán egy nagy bolthelyiség és az udvarban ehez tartozó lakás a f. év szti-György napól bérbe kiadó.

Értekezhetni dr. Matéffy Ferencz ügyvédnél. 3-3



A PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár

BÉCSBEN. I. KERÜLET. SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„ZUM GOLDENEN REICHSÄPFEL“.

Vértisztító labdacso'k, ezeltől általános labdacso'k neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan

alig létezik betegség, melyben ezen labdacso'k csakis hatásukat észrevesztjük, ha nem bizonyították volna. Ertékelék óta ezen labdacso'k általános elterjedésnek örvendenek és alig van egy család, melyben ezen kitűnő háziszertből készlet nem volna található

Számtalan orvos által ezek labdacso'k házi-szerül ajánlatnak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epé-zavarok, májbeteg, kolika, vértulások, aranyér, hó tönkéség s hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságánál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórnál, idegességből származó fájtáj oknál stb. Ezen vértisztító labdacso'k oly könnyen hatnak, hogy a legesélyesebb fájdalmakat s m okozzák és ennek folytán még a leggye'gűbb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül beveh-tők.

A számtalan hálaíráthól, melyet e labdacso'k fogyasztói a legkülönbözőbb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacso'kat egyszer használta, meggy'nyok győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1889. október 22-én.

Tekintetes Úr:

Állított kéri, hogy felette hasznos és kitűnő vértisztító labdacso'kól ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjék

Neureiter Ignác, orvos.

Hrasche, Flödnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akaratá volt, hogy az Ön labdacso'k kezim közb kerültek, melyeknek hatásá ezennel megírom. Én gyermekégyben meghaltam, o yan-nyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes vég-zni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csod'ultramarin labdacso'k engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezer-szer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacso'k engem is türelmetlen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.

Kuifc Teréz.

Bécs Újbely, 1887. november 9-én.

Mölyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetem mondóm Önnek 60 éves nagynémén nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhuruból és vízkóráságból, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, mid in véletlenül egy doboz t kapott az Ön kitűnő vértisztító labdacso'kól s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel

W-inzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. március 27-én.

Tekintetes Úr!

Állított ismételn kéri: csomagot az Ön valóban hasznos és kitűnő labdacso'kól. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemat kifejezni ezen labdac'ok értéke felett és azokat, a hol csak alkalman nyilik a szenvedőknek legmeglebbebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszészerinti használására Önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel

Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia, 1886. okt. 8-an.

T. Úr!

Felkéröm, miszerint az Ön vértisztító labdacso'kól egy csomag 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az Ön csodálatos labdacso'kál közsűndhetem, hogy egy gyomorhajból, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacso'k nálam sohasem fognak kifogyjni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, -- vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacso'k csakis a Pserhofer J.-féle, az „arany birodalmi államhoz“ címzett gyógyszerárban, Bé sben, I., Singerstrassa 15. sz. a készíttetnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacso'k tartalmadó doboz 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentelen utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban postánálvannyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kiba kerül.

mag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kiba kerül.

NS Nagy elterjedtségű következtében ezen labdacso'k a legkülönbözőbb nevek és alakok a'nt utánzattak; ennek következtében kérték egyes Pserhofer J.-féle vértisztító labdacso'kát cse'etlens és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J.-n valódsával fekete szímben és minden orvos doboz felele ugyanazon aláírástól vörös szímben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatású, legjobb szer minden köszvényes és csúszó bajok, u. m.: gerinc- vagy bántalom, tagságtápis, i-chias, migraine, ideges fogfájás, fofájás, fű szagattás stb. stb. ellen. 1 forint 20 kr.

Tannoehinin hajkenőcs Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 forint.

Általános tapasz Stendel tanártól. Útész és szúrás által okozott sebeknél, mérges dagasztásnál, ujjkénak, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer lón kipróbálva. 1 tőgyé 5 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalszam Pserhofer J.-től Sok év óta a fagyos tarokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 kr. bérmentve 65 kr.

Útifüvedv egy általános ismert kitűnő háziszert hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 üveggel ára 50 kr 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek), megrottott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altisti bajok ellen kitűnő háziszert 1 üveggel 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bultrich A. W.-től Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, u. m. fofájás, szűdülés, gyomorgörcs, gyomorchév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalszam. 1 üveg 50 krajcár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az azáltal képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábhelet és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva-balszam kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Helsó vagy egészszég-só kitűnő gyógyszer, gyomorchév és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett össze-bel- és külföldi gyógyszereseti különlegességek raktáron vannak és a készletben nem kevés gyorsan és olcsón megszerezhető. Postai megrendelések a legzorsabb in eszközöretnek, ha a pénzösszeg előre bekiülletik; nagyobb megrendelések uttvétellel küldetnek. Bérmentve csakis o-e-ben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.